

Reportatge

L'Animació

L'animació és una simulació de moviment produïda mitjançant imatges que es creen una per una.

Primer descobriment de l'animació:

Xahr-i Sokhta, ha trobat a l'est de l'Iran, un bol de fang d'uns 5.000 anys d'antiguitat que té cinc imatges consecutives d'una cabra pintada al llarg de la seva superfície. Això ha estat considerat com un exemple d'animació primerenca. Existeixen múltiples exemples similars en l'art i l'arquitectura de l'Antic Egipte, algunes de les mostres més representatives i ben conservades són les que es troben en les decoracions d'algunes tombes de la Vall dels Reis, a Luxor (antigament Tebes) i en altres necròpolis, com la de Beni Hassan.

L'inici de l'animació:

Georges Méliès, creador de pel·lícules d'efectes especials, però també un dels primers a utilitzar l'animació amb la seva pròpia tècnica. Va descobrir una tècnica per accident que consistia en aturar la càmera mentre canviava alguna cosa a l'escena, i en continuar rodant la pel·lícula un cop feta la modificació. Aquesta idea va ser coneguda més tard com l'animació *stop-motion*. Méliès va descobrir aquesta tècnica accidentalment quan la seva càmera es va espantillar durant la filmació d'un autobús que passava. Quan va arreglar la càmera, en reiniciar la filmació en comptes de l'autobús passava un cotxe fúnebre i el resultat final va ser que l'autobús es transformava en un cotxe fúnebre.

La pel·lícula d'animació més antiga que es conserva i que utilitza la tècnica de l'*stop-motion* és un curtmetratge publicitari anglès creat per Arthur Melbourne-Cooper el 1899 anomenat *Matches: An Appeal*.

James Stuart Blackton va ser un dels primers nord-americans a utilitzar les tècniques de l'*stop-motion* i l'animació de dibuixos fets a mà. Introduït en el cinema per Edison. La seva pel·lícula del 1906 titulada *Humorous Phases of Funny Faces* és sovint considerada com la primera pel·lícula animada de veritat, i el seu autor com el primer animador.

L'època daurada de les grans productores:

Walt Disney

Durant la dècada del 1940 el centre de la producció de dibuixos animats es trasllada a Hollywood, la producció de l'animació inicia la seva industrialització i adopta formes del cinema abandonant el model de la tira còmica que havia predominat en el passat. Durant bona part dels anys 30 i 40 Walt Disney va desenvolupar les seves creacions més conegudes, personatges com Mickey Mouse, Pluto, Goofy o l'Ànec Donald, protagonistes de múltiples curtmetratges, i llargmetratges com *Blancaneus i els set nans* o *Pinotxo*.

L'animació japonesa:

Hayao Miyazaki

L'animació japonesa coneguda com a *Anime* presenta unes característiques pròpies i, en el cas d'algunes sèries de televisió, és considerada com una forma d'animació limitada. El moviment dels personatges acostuma a ser intermitent i amb llargues estones de desplaçament de la càmera i/o dels fons sense moviment dels personatges, com una manera d'abaratir la producció i crear certs efectismes. Tot i que al Japó l'animació es remunta a inicis del segle XX és a partir de la dècada del 1970 quan gràcies a la popularització dels còmics japonesos o *Manga* que l'animació s'expandeix.

Conclusió

L'animació és una bona eina d'entreteniment per a tots els públics, actualment, podem trobar còmics o sèries com *la Dora* per a nens petits, o *els Simpsons* per a joves o *Pare de família* per a adults.